

den Plads, hvor de ere komne til Verden, og den stadfæstes netop ogsaa stærkt gjennem de enkelte Undtagelser, som fremfalder ved Strømfåkning, orkanagtige Storme o. s. v. I det hele maatte man, dersom man vilde indbrømme Theorien om Fiskenes ubetingede Streifen om og Tilgang fra andre Esteder, hvorved en Udfiskning altsaa af Naturen ligefrem kunde modvirkes, indbrømme, at en saadan Tilgang især vilde være mulig i et meget strømbevæget Vand, saaledes som f. Ex. Drefund. Desværre tale Kjendsgjerningerne derimod. Saaledes nævner Georg Winther (1875) Drefund som et Farvand, hvor der er en saadan Mangel paa Fiske, at Fiskerne ikke kunne tjene til Koppen, „medens der dog altid er Fiskeri i Beltet, skjøndt ikke saameget som tidligere for en halv Snees Aar siden, og dog kan det ikke, saavidt Forf. (G. W.) kan skjønne, siges, at de naturlige Forhold i Sundet ere ugunstigere for Fiskeriet end i Beltet. Det er udenfor al Tvivl, at Sundet i denne Tid er Gjenstand for en fuldstændig Udfiskning“. Men Georg Winther søger Grunden til Afgangen i Sundets Fiskemængde i de stærke Efterstræbelser paa Grund af den lette Afsetning af den fangede Fisk, der bevirker, „at mange Fisk fanges og sælges, som der aldrig tænkes paa at fange i Storebelt“ (Nord. Tidsskrift f. Fiskeri II. S. 84). Naturligvis ville enkelte Fiske, hvor en Udfiskning sker, altid blive tilbage og enkelte ville ogsaa forvilde sig til Pladsen. Men dennes Optæmst vil tage Tid, og endnu længere Tid vil det være, dersom Pladsen, foruden at være udfisket, tillige paa Grund af Fiskeriets Udsvælse har lidt Skade paa Dyre- og Plantelivet paa dens Bund. Reproduktionen vil i saa Fald kræve endnu længere Tid.

Endnu skal i al Korthed efter de bedste Kilder og efter egen Erfaring nævnes, hvad nogle af vore økonomisk vigtigste Fiske leve af. Abborren tager Orme, Krebsdyr, Insekter, Rogn og Fiske; Makrelfiskene ere meget graadige og tage næsten al Slags Næring, som svømmer i Vandet, især dog Ungfild, Brislinger og andre Smaafiske; Malekvabben nærer sig af smaa Blaamuslinger og allehaande Smaadyr; Kuttingerne tage Bløddyr, Krebsdyr og Rogn; Lorkfiskene ere alle meget graadige: den almindelige Lork er allergraadigst og følger Møden med Silb, Kuller, Svidlinger, Fladfiske o. s. v., Kulleren æder Silb, Muslinger og Orme, Svidlingen er ogsaa en glubsk Fisk og æder Krebsdyr, Orme, Bløddyr og Fiske; Fladfiskene æde dels andre Fiske og deres Yngel og dels forskellige Siraalebyr, Bløddyr og Orme; Hornfiskene leve af andre Fiske og Krebsdyr; Malene af Orme og Fiskeyngel; Rokkerne tage Lork, Fladfisk og andre Fiske, samt Krebsdyr og Blakprutter; Ulkene fraabe i Smaafiske, Krebsdyr, Orme og alle Slags smaa Staldyr; Havtassen fylder sig med Lork, Slynder, Mal og andre Fiske, endog naar den er fanget; Hundestejlerne tage foruden Orme og Krebsdyr en Masse Fiskeyngel, hvorved de volde Fiskerierne stor Skade; Hajerne ødelægge en Masse Fiske, Pighajen æder saaledes en Mængde Kuller, Hornfisk og andre værdifulde Fiske.

Skjøndt der ikke direkte for Fiskeriets Skyld i naturvidenskabelig Retning er foretaget uden enkelte detaljerede Undersøgelser langs dansk Kyst og af danske Naturkyndige, har man dog adskillige Arbejder af danske Videnskabsmænd, der give fortræffelige Oplysninger om forskellige Forhold, og som til alle Tider ville udgjøre vigtige Hjælpebidler ved en videnskabelig Behandling af vore Fiskeriforhold. I det nogle af de vigtigste Forfattere her nævnes, er det mest for at vise, at der allerede findes et ikke ringe Grundlag, dersom man bestemmer sig til at undergive ogsaa vore Fiskerier en officiel videnskabelig Undersøgelse og ikke som hidtil hovedsagelig overlader dette vigtige Arbejde til private Kræfter. Allersjæft bør da nævnes Henrik Krøyer's store Værk „Dannmarks Fiske“ (1838—53) samt hans mange Arbejder over andre Havdyr, der give uvurderlige Oplysninger i mange Retninger. Dernæst have Georg Winther's Arbejder stor Betydning for Fiskeriernes videnskabelige Behandling og endelig ogsaa forskellige Arbejder af S. Steenstrup, A. S. Ørsted, D. Mørch, Chr. Lütken, P. Tauber, Fr. Meinert, J. Collin og flere Andre. Man har derved allerede et godt Grundlag med Hensyn til Kundskaben om de forskellige Havdyrs Udbredelse, hvortil nærmere Undersøgelser over Livsforholdene kunne sætte sig. Men der mangler endnu faare Meget, inden vi kjende alle vore Havdyrs Forekomst og Udbredelse og deres Livs- og Forplantelsesforhold. Især trænger man til at kjende noget nærmere til de Dyr's Færd, der tilligemed deres Yngel ere særlig vigtige for Fiskeriet. Paa dette Omraade kan der høfles adskillige Erfaringer og faas mange praktiske Vink, som kunne komme Fiskerierne til Nytte og fremme dem i lige saa høj Grad som en indtrængende Kundskab om Fiskene selv.

Det vilde ikke være saa vanskeligt at undersøge Fiskenes Ledemaade og flere af de dermed i Forbindelse staaende Forhold, har Georg Winther engang udtalt, naar man i Fangsttiden kunde opholde sig stadig paa Fiskepladserne og havde de nødvendige Pengemidler til Optjeb af Fiske o. s. v. Det er netop saadanne Undersøgelser, som vi behøve at faae førte videre frem, end det forundtes Georg Winther, og det er den Slags Undersøgelser, som have været foretagne i Sommeren 1880 paa den svenske zoologiske Station Christineberg i Bohuslän af ikke færre end 4 yngre Naturkyndige. Vi trænge til en saadan zoologisk Station, som i første Række skulde have vore Haves og Havdyrs Undersøgelse til Maal, thi det er ikke nok for at udføre den Slags Arbejder, at en Mand lægger sig